

Tant li fa tenir presos polítics si hi ha fibra òptica: Sánchez en cinc claus

L'aspirant a seguir a la Moncloa es refugia en el programa del PSOE, no fa concessions a Podem per no condicionar la negociació i menysprea l'incòmode conflicte català mentre s'abona al triomfalisme

Pedro Sánchez, al debat d'investidura aquest dilluns al Congrés | Congreso

Pedro Sánchez s'ha plantat al Congrés amb la investidura més a prop. Després de tres mesos de bloqueig, la renúncia de Pablo Iglesias a ser vicepresident ha facilitat les coses i, malgrat les dificultats, el pacte de govern va prenent forma. El líder socialista ha fet un discurs llarg -com sol ser habitual en aquestes sessions-

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/184459/sanchez/es/reivindica/obvia/catalunya/demanar/vot/al/congres>) i, malgrat les dues hores i el detall de més d'un centenar de reformes i una dotzena de pactes d'estat, ha obviat els dos temes que generen més debat i tensions a la política espanyola: el pacte amb Podem, que farà possible per primer cop un govern de coalició i que només ha sobrevolat al final, i el conflicte català, al que no ha dedicat ni una paraula. Busca una investidura *low cost* i amb els vots del mal menor i això implica també passar per alt el que més l'incomoda. Aquestes són les cinc claus del seu discurs:

1. Diagnòstic i més xovinisme que proposta. Sánchez ha estructurat el seu discurs en sis grans eixos. Una ocupació digna i pensions sostenibles malgrat la crisi del sistema; la revolució digital; afrontar l'emergència climàtica; la igualtat real i efectiva entre dones i homes; combatre les

desigualtats socials que són herència de la crisi econòmica; i enfortir Europa. En aquest sentit, ha promès diverses lleis malgrat que no n'ha concretat ni l'abast ni el pressupost. Una llei de mobilitat sostenible, una llei de famílies, una llei de plàstics d'un sol ús, una llei del sistema universitari i una llei d'igualtat de tracte i no discriminació, entre d'altres, i grans pactes com ara el d'infraestructures. Si bé ha fugit les concrecions, sí que ha fet un discurs que ha vorejat el xovinisme parlant de l'Espanya potència mitjana, oberta a l'exterior, generosa en el projecte europeu i que té grans fortaleses com ara la fibra òptica essent el país de la UE amb major cobertura.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=j2e9QRmKOgE>

2. Banderes de l'esquerra. L'aspirant del PSOE ha aixecat (era de preveure) les banderes de l'esquerra. Malgrat el discurs triomfalista, sap les mancances d'Espanya en temes com la igualtat efectiva entre els homes i les dones o les polítiques de memòria que van quedar pendents a la transició, que malgrat tot ha reivindicat. De nou, exhumar Franco del Valle de los Caídos o resoldre desenes de milers de desaparicions ha estat damunt de la taula. L'educació, en totes les seves vessants i també la d'adults, ha promès que serà defensada com un dret efectiu. Vol que, per llei, s'hi destini el 5% del Producte Interior Brut. Actualment és el 4,22%. El curs 2016-2017, amb el PP al govern central, es van tocar terra en inversió des que hi ha dades.

3. Catalunya... antítesi europea. Sánchez ha passat de puntetes sobre Catalunya. És un tema que el separa de Podem i que, directament, l'enfronta a ERC i JxCat, de qui necessita abstencions per ser escollit. ?Quin sentit té aixecar fronteres internes quan cal enderrocar les externes; és anar contra la història?, ha dit. S'hi ha referit de forma indirecta quan parlava del projecte europeu i ha equiparat -ja és tradició de la casa- Brexit i independentisme. Segons ell, aprofundir en el projecte europeu ajudarà a posar fi a les tensions territorials internes. Unes tensions que només es resoldran ?amb l'aplicació de la llei". Segons ell, cada generació s'ha de fer seves les lleis, s'ha de rebel·lar contra les que no són justes o arbitràries. Per això ha promès derogar la llei mordassa. Presos polítics? Guerra bruta contra l'independentisme? Separació de poders? Circulin!

4. El bloqueig que ara no li agrada. El líder del PSOE parteix de la idea que els espanyols n'estan tips de votar tant i del mal clima polític. Que encara que Espanya, com li passava a Itàlia, vagi tirant malgrat que sigui difícil governar-la cal posar-hi remei. La solució a la manca de generositat que, segons ell, mostra la dreta no abstenint-se per aplanar-li el camí (precisament el que no va voler fer ell per deixar que Rajoy governés el 2016) és una reforma constitucional que garanteixi que governa qui té més escons si no hi ha una majoria absoluta en contra. El líder del PSOE intenta aparèixer com un factor d'estabilitat i presumeix del seu paper a Europa, on està ben posicionat dins de la família socialista, per afirmar que el bloqueig no pot provocar que Espanya ?no avanci?.

5. Govern? Per ara el PSOE. Els socialistes i Podem negocien però, més enllà de la derogació de la llei mordassa i d'un compromís amb el medi ambient que sembla que anirà més enllà de la retòrica, poca cosa que no fos al programa dels socialistes a l'abril. Les negociacions són difícils perquè, lògicament, Podem reclama una tercera part del govern d'acord amb el seu suport electoral. Pablo Iglesias reclama per als seus una vicepresidència (l'executiu podria passar d'una a tres) i els ministeris de Treball, Hisenda, Educació i els de Transició Ecològica i Igualtat, que quedarien reforçats. La cara d'Iglesias a l'escó davant la poca concreció i fugir d'estudi de l'aspirant era un poema. En el cos a cos parlamentari de dilluns a la tarda i dimarts hauríem de tenir més pistes